

da skjønes det vel ikke rettere, end at de herfor i Motiverne anførte Grunde maae gives Medhold, men paa den anden Side have Flere dog ikke uden Modstræben kunnet gaae ind paa Optagelsen af hiint nye Grundlag, hvorom Alle ere enige i, at det lider af stor Ufuldkommenhed og navnlig i mange Tilfælde vil føre til uheldige, Diemedet modstridende, Resultater, og derfor kun kan tilstedes i Mangel af noget Bedre.

At Loven overhovedet maa gøres saa lempelig og saa lidet fortrædigende for de, der have at rette sig efter den, som see kan, uden at dens Betydning og Virkekræft altfor meget svækkes, ansees iøvrigt som en Selvsølge, og saaledes føres Tanken da naturligt hen paa Udfæstets Controlbestemmelser. Om disse have Mærkningerne været noget bedste, men man er dog bleven enig om at erkende, at de bør underkastet nogle Modificationer, navnlig forsaavidt de tilstede Anholdelse og Sagsøgning udenfor Paagældendes egentlige Børnething og derved have antaget Dimensioner, der ikke synes at staae i passende Forhold til de Forseelser, hvorom det her gjælder.

Hvad der forresten høves at bemærke, bliver det formeentligen rettest at knytte til de enkelte Paragrapher, til hvilke Udvalget hernæst skal gaae over og da anføre:

ad §. 1.

Det følger allerede af de forudskiftede Bemærkninger, at denne Paragraph antages at burde udgaae. Af Indholdet formenes kun det Væsentlige af det, der findes i sidste Passus, at være skiftet til at overføres i næste Paragraph, idet man gaaer ud fra, at der ikke er tilstrækkelig Føle til nogetsteds i Loven at optage Bestemmelsen om Hjulenes Stilling.

ad §. 2.

Efter Majoritetens Mening følger det af de forudskiftede Bemærkninger, at ikke blot Paragraphens andet Stykke, der angaaer Postvæsenets Kjøretøier, bør udgaae, men at der ogsaa, naar §. 1 bortfalder, maa gives Begyndelsen af 1ste Passus en Tilføjning

betræffende Kjøretøier til færre end 5 Personer, og da derhos Alle ansee det fornødent at forandre Overgangen fra de smallere til de bredere Hjulfælg, imedens en Minoritet endog ønsker nogle af de i § 2 ommeldte Bøgne ganske forbigaaede, saa bliver formeentlig en heel Omredaction af 1ste Passus at foretrække.

Det synes, at Brænderier, Bryggerier, Møller, Bagerier og Kalkværker maae sættes i Klasse med de i sidste Stykke, anden Linie, nævnte Erhverv og som følge deraf medoptages, ligesom det formeentligen bør tydeliggere tilkjendegives, at det ikke blot er „Gieren,“ men ogsaa Brugerne (s. Ex. Forpagtere), der høre ind under Bestemmelsen.

Det er formeentligen ikke tilstrækkeligt blot at gøre en Undtagelse med Hensyn til extraordinært Forspand „op ad svære Banker“ eller „igjennem kun deelvis tilsnæede Veie“, men det maa meget mere ansees fornødent at lade Undtagelsen gjælde for frosne og tilsnæede Veie i Almindelighed, og en hertil sigtende Forandring i sidste Punktum vil altsaa være at foreslaae.

Endelig skjønes det ikke rettere, end at det vil være hensigtsmæssigt paa passende Steder i Paragraphen at gøre et Par Tilføjninger, hvorved det bliver end mere tydeligt, at det alene er Landeveiene, som høre under Lovens Durraade.

Da Mindretallet (Nørgaard) paa Grund af Veienes store Forskjellighed og deres paa flere Steder høist daarlige Tilstand, saavel som paa Grund af Befordringsvæsenets forskjellige Bestaafenhed ikke har kunnet overbevise mig om, at det nu vilde være tilraadeligt ved en almindelig Lov at bestemme, at Kjøretøier, der befordre færre end 5 Personer, skulle være Control undergivne, eller at Kjøretøier, der ere indrettede til 5 å 8 Personer, endvidere skulle have en Følgbrede af 3 Tommer, har jeg i Betænkningen ikke villet unblade kortelig at antyde de Grunde, der have været de ledende for mig i denne Henseende.

Det principale Hensyn med Loven maa efter min Mening være Følgbreden, og saa